

Sygn. akt VI U 1641/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2017 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: H. M.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 25 czerwca 2015 r., znak: I/25/004037849

w sprawie: H. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej H. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 czerwca 2015 r. do 31 maja 2018 r.;

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 1641/15

UZASADNIENIE

Ubezpieczona H. M. w dniu 28 kwietnia 2015 roku złożyła wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 20 maja 2015 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy, a po rozpoznaniu sprzeciwu od tego orzeczenia, sprzeciwu wniesionego przez ubezpieczoną, komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 22 czerwca 2015 roku także ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Zaskarżoną decyzją z dnia 25 czerwca 2015 roku organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona, zarzucając, iż ustalenia komisji lekarskiej ZUS nie uwzględniają faktycznego jej stanu zdrowia, który udokumentowany jest wieloma zaświadczeniami lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej oraz wynikami badań i konsultacjami specjalistycznymi, na które była ona kierowana. Zaświadczenia te oraz karty choroby świadczą, iż od wielu lat prowadzi ona systematyczne leczenie. Ubezpieczona twierdziła, iż jest nadal niezdolna do pracy i wносиła o przeprowadzenie rzetelnej oceny jej stanu zdrowia przez biegłych sądowych. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Okoliczności wskazane wyżej dotyczące przeprowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie o rentę były między stronami niesporne i zostały wykazane dokumentami zebranymi w aktach rentowych. Ubezpieczona H. M. urodzona (...) w okresie swojej

aktywności zawodowej wykonywała prace fizyczne na stanowiskach takich jak: sprzątaczką, pomocnik piekarza, pomoc w wydziale, rozciągacz taśm i klejarz w (...) Zakładach (...) w P. na tych ostatnich stanowiskach. Ostatnio pracowała jako pracownik gospodarczy. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, Sąd Okręgowy w toku niniejszego procesu dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: specjalisty medycyny przemysłowej, specjalisty kardiologa, specjalisty neurologa i specjalisty pulmonologa. W opinii z dnia 10 sierpnia i 12 października 2016 roku (karta 17, 18 akt sprawy) powołany w sprawie zespół biegłych sądowych rozpoznał u ubezpieczonej następujące schorzenia: chorobę zwyrodnieniową stawów i kręgosłupa, wielopoziomą dyskopatię lędźwiową L3, L4, L5 oraz S1, przewlekły zespół bólowy lędźwiowo-krzyżowy objawowy w okresie zaostrzenia, naczyniopochodne uszkodzenie mózgu, nadciśnienie tętnicze kontrolowane i astmę oskrzelową. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego i zebranego w sprawie materiału lekarskiego biegli sądowi ustalili, iż stan zdrowia ubezpieczonej upośledza sprawność jej organizmu w stopniu powodującym nadal okresową częściową niezdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Przyczyną jest stan układu kostno-stawowego. W przebiegu choroby zwyrodnieniowej i wielopoziomowej dyskopatii lędźwiowej występują częste zaostrzenia zespołu bólowego, aktualnie w okresie kolejnego zaostrzenia z opisanym w badaniu neurologicznym deficytem. Ponadto biegli podkreślili, że oprócz powyższych schorzeń współistnieje u ubezpieczonej naczyniopochodne uszkodzenie mózgu w przebiegu nadciśnienia tętniczego. W związku z tym biegli nie..., nie zaobserwowali poprawy stanu zdrowia ubezpieczonej. Ponadto biegli zaznaczyli, iż biegła pulmonolog oceniła przebieg astmy oskrzelowej i stopień jej zaawansowania na podstawie badania spirometrycznego z 2014 roku (karta 41), dokumentacji lekarskiej ZUS, oceniając parametry wentylacyjne w normie i podkreślając złą interpretację tego badania przez prowadzącego pulmonologa. Celem prawidłowej interpretacji konieczne byłoby powtórzenie badania spirometrycznego z 2014 roku z próbą rozkurczową, jednak w ocenie biegłych sądowych po sporządzeniu niniejszej opinii badania te nic nowego do sprawy by nie wniosły, byłyby do załączenia dla pro..., prowadzącego pulmonologa. We wnioskach końcowych swojej pisemnej opinii powołany w sprawie zespół biegłych wskazał, że badana jest nadal okresowo częściowo niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodo..., kwalifikacji od daty ustania poprzedniego świadczenia, to jest od 1 czerwca 2015 roku na ok..., okres dalszych trzech lat do czerwca 2008 roku, a przyczyną jest nadal stan układu kostno-stawowego. W porównaniu z badaniem przeprowadzonym poprzednio w stanie zdrowia ubezpieczonej biegli nie zaobserwowali poprawy, w związku z czym nie zgodzili się oni z orzeczeniami lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, wskazując także, iż dysponowali tymi samymi dowodami co organ rentowy. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosił w piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2016 roku organ rentowy. Powołując się na stanowisko komisji lekarskich ZUS organ rentowy nie podzielił stanowiska o częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej z powodu stanu układu kostno-stawowego. Organ rentowy wskazywał, że ubezpieczona z wykształceniem podstawowym wykonywała różne prace, ostatnio pracownik gospodarczy. Podczas badania przez komisję lekarską ZUS ze specjalistą neurologiem w składzie w dniu 25 czerwca 2015 roku w badaniu neurologicznym objawy korzeniowe były nieobecne, odruchy głębokie z kończyn górnych i dolnych także wystę..., występowały bez niedowładów, bez dysfunkcji narządu ruchu. Opis badania neurologicznego biegłych są..., pozostaje w sprzeczności z opinią badania neurologicznego komisji lekarskiej ZUS, a biegła neurolog wskazuje obecność objawów rozciągowych w zakresie obu kończyn dolnych, osłabienie odruchów skokowych, ograniczenie ruchomości kręgosłupa. Zdaniem organu rentowego biorąc pod uwagę powyższe różnice oraz długi okres czasu, jaki upłynął pomiędzy badaniem komisji lekarskiej a badaniem biegłych, komisja lekarska ZUS badała ubezpieczoną 22 czerwca 2015 roku, a biegli od 10 sierpnia i 12 października roku następnego, należy przyjąć, że do pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonej doszło po badaniu przez komisję lekarską i po wydaniu decyzji przez ZUS. W związku czym ujawniona w trakcie postępowania sądowego zmiana stanu zdrowia ubezpieczonej jako przesłanka niezdolności do pracy warunkująca prawo do renty nie może prowadzić do uznania, zdaniem organu rentowego, kontrolowanej decyzji za wadliwą i do jej zmiany, poruszony wyrok Sądu Najwyższego z 13 września 2005 roku I UK 382/04. Wobec powyższego okoliczności w i..., wobec powyższych okoliczności w imieniu organu rentowego peł..., jego pełnomocnik wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej, a w przypadku odmowy uwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania. Mając na uwadze zastrzeżenia organu rentowego Sąd Okręgowy dopuścił na rozprawie dowód z ustnych wyjaśnień specjalisty neurologa biegłego sądowego na okoliczność ustaleń i wniosków końcowych pisemnej opinii. Na rozprawie biegły sądowy w sposób merytoryczny wyjaśnił, iż schorzenia w postaci choroby zwyrodnieniowej stawów i kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią lędźwiową L3, L4, L5, S1 występują u ubezpieczonej od wielu lat i były także wskazywane

w zaświadczeniu o stanie zdrowia ubezpieczonej, które zainicjowało postępowanie w niniejszej sprawie. Chodzi o zaświadczenie z 7 kwietnia 2015 roku w dokumentacji lekarskiej ZUS, gdzie biegła, przepraszam, gdzie specjalista neurolog, lekarz leczący ubezpieczoną, wskazywał na schorzenia kręgosłupa, zdiagnozowane także przez biegłych sądowych, a dodatkowo także na wieloogniskową niedomogę mózgu co, co jest wynikiem wadliwie, jak wyjaśnił biegły, wadliwie leczonego nadciśnienia tętniczego ubezpieczonej. Biegły sądowy wykluczył możliwość, aby do pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonej doszło po badaniu jej przez komisję lekarską ZUS. Wyjaśnił, że w okresie, gdy nie wykonuje ona czynności zawodowych stan jej zdrowia może się okresowo poprawiać, ale w przypadku podjęcia zatrudnienia zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji, w szczególności przy pracach fizycznych, schorzenia te powodowałyby częściową niezdolność do pracy ubezpieczonej z powodu pogorszenia stanu zdrowia i wystąpienia objawów uzasadniających tą niezdolność. W ocenie Sądu Okręgowego w związku z merytorycznymi wyjaśnieniami biegłego sądowego specjalisty neurologa złożonymi na rozprawie nie było, nie było już podstaw do kontynuowania postępowania dowodowego, albowiem biegły wykluczył, aby do pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonej mogło dojść po badaniu przez komisję lekarską ZUS i po wydaniu zaskarżonej decyzji. Biegły odwoływał się do etiologii schorzeń. Wskazywał, że od kilkunastu lat ubezpieczona choruje na schorzenia kręgosłupa i zdaniem biegłego neurologa jest, była ona już częściowo niezdolna do pracy w okresie badania przez komisję lekarską ZUS. W ocenie Sądu Okręgowego moc dowodowa i wiarygodność dowodu z pisemnej opinii biegłych sądowych oraz wskazywał..., ustnych wyjaśnień biegłego wskazywały, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy na dalszy okres od 1 czerwca 2015 roku do 31 maja 2018 roku. W ocenie Sądu Okręgowego bie..., biegły sądowy wyjaśniając na rozprawie swoją pisemną opinię, opierał się na specjalistycznej posiadanej wiedzy medycznej. W sposób logiczny, bez wewnętrznych sprzeczności wyjaśnił stanowisko zaprezentowane w pisemnej opinii, a dodatkowo tylko wskazać należy, iż wskazał także, iż pozostałe, oprócz schorzeń neurologicznych związanych z kręgosłupem, schorzenia czynią ubezpieczoną także dodatkowo niezdolną do pracy, w szczególności jeśli chodzi o nadciśnienie tętnicze i naczyniopochodne uszkodzenie mózgu. Dlatego Sąd Okręgowy uznał, iż nie ma potrzeby kontynuowania postępowania dowodowego w niniejszej sprawie. Dokonując subsumpcji przepisów prawa materialnego do ustalonego w sprawie stanu faktycznego Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z artykułem 57 i 58 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2016 roku, pozycja 887, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy. Przesłanka niezdolności do pracy była jedyną sporną między stronami przesłanką. Ubezpieczona pozostałe warunki nabycia prawa do świadczenia, o których mowa w powołanych przepisach spędzi... spełniła. Przypomnieć zatem też należy, że w myśl artykułu 12 ustępu 1, 2 i 3 Ustawy emerytalno-rentowej, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Kryteria oceny niezdolności do pracy wskazane zostały w artykule 13 ustępie dru..., 1, w myśl którego przy ocenie stopnia i przywa..., przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się, po pierwsze, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji i po drugie, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W ocenie Sądu Okręgowego biegli sądowi zastosowali powyższe kryteria oceny niezdolności do pracy ubezpieczonej, któr..., i kryteria te potwierdzały zdaniem Sądu wnioski o częściowej dalszej niezdolności do pracy ubezpieczonej. W tym stanie rzeczy na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego, w związku z powołanymi przepisami prawa materialnego Sąd Okręgowy w punkcie pierwszym wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres orzeczony przez biegłych sądowych. W punkcie drugim wyroku Sąd stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy emerytalno-rentowej. Oczywiście jest, iż jeśli zgodnie z opinią biegłych sądowych, że jeśli zgodnie z opinią biegłych sądowych organ rentowy dysponował tym samym materiałem orzecznictwem, który następnie oceniali biegli sądowi, to za wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS organ rentowy ponosi odpowiedzialność kreowaną w tym przepisie. Praktyczne skutki takiego rozstrzygnięcia odpowiedzialności

organu rentowego sprowadzają się do tego, iż zaległe świadczenia powinny zostać wypłacone ubezpieczonej wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wypłacie poszczególnych świadczeń. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.